

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a
SZÉKELYHIRLAP-pal

(GAZETA SĂCUIASCĂ)
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

fuzionat cu
ZIARUL SĂCUESC

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Voevodul Mihailu
1. szám.

Redactor responsabil și editor — Felelős szerkesztő, kiadó
Kovács J. István

Redacția și administrația:
BIROU DE ZIARĂ KOVACS
Ștrada Voevodul Mihailu 1.

Vége a farsangnak

(Cs. L.) Szomorú, gondterhes farsangot értünk ez évben. Fejünk fölött ott száguld az európai vihar, melynek szele belekapaszkodik a mi kis népszigetünk életébe is. Valahogy olyan a helyzetünk, mint a vándorlegényé, kinek köpenyébe belekapaszkodott, de erőszakkal sem bírta levenni, míg aztán előbujt a jó öreg nap s ragyogó képével, meleg sugaraival lecsalta róla a köpenyeget.

Ilyen vándorlegények vagyunk mi is máma ebben a világot sarkaiból kifordító viharban. A különbség az, hogy mi nem is vándorolunk, hanem meghúzódnak magunk kis vac. ában, nehogy belénk kapaszkodhasson a vihar és szárnyaira véve, beierántsion a háboru gyilkoló fergetegébe.

A mi századunk lüktető világában nagyon nehéz egy kis népélete. Nagy, gazdag népek háboruzhatnak, pazarolhatnak vért és vagyont. Náluk az utánpótlást biztosítja a kifogyhatatlan lélekszám, a faj szaporasága. Egy kis népénél mindez nem áll. Ott minden ember érték, minden elvesztett, haszontalanul kidobott garast megérez a nemzeti vagyion s az elfecsérelt értékek visszaszerzése verejtékes munkát követel. A mai idők nagyon hasonlítanak a népvándorlás korára, amikor új haza keresésére kényszerítette a népeket a megélhetés dinamizmusa. Az életterek keresésének ez a problémája egy évezred után ismét felmerült s országokat szünt meg, népeket telepít át, milliókat dob vándorutra a kulturember barbarizmusa.

Olyan élet-halál küzdelem előtt állunk, amelybe önkaratunkon kívül is belekényszeríthet bennünket a védekezni akarás. Ha pedig belesodrótunk, nem tudjuk mi vár reánk.

Olyan kicsiny népnél pedig, mint a miénk, kicsik a távlatok is. Jó és rossz példa hamarosan betölti egész közületünket s egyforma mértékben hat a lelkekre. Éppen ezért e nehéz idők küszöbén nagyon vigyázzunk cselekedeteinkre. Hagyjunk fel az eddigi torzalkodással, a haszontalan, érdekkereső anyagiakat hajhászó életmóddal s kapcsolódjunk bele a magyar családnak testvéri szereteten felépülő új életébe. Tartsunk lelkiismeret-vizsgálatot a bűjt kezdetén s irtsunk ki lelkünkől minden gyomot, amiből az emberi indulatok vadhajtásai kijöhetnek. Soha kedvezőbb alkalom nem kívánczik a lelkiismeret vizsgálatra, mint most, mikor az egyház életében is a magabizsallás, a vezeklésnek napjai következnek. Tartsunk lelki bűjtöt és rázzuk le

magunkról az emberi gyarlóságok bógáncsait. Csak így leszünk méltók az

igaz életre, Jézus Krisztus szeretetére és a jó Isten kegyelmére.

Befejeződött a Balkán-szövetség belgrádi értekezlete

Hét pontban foglalták össze az értekezlet határozatait.

Nagy érdeklődéssel nézték a Balkán Szövetség belgrádi értekezlete elé, mely febr. 2. és 4-ike között folyt le a jugoszláv külügyminisztérium épületében.

Múlt vasárnap d. u. 6 órakor a Balkán-szövetség külügyminisztereinek jelenlétében olvasták fel a sajtó képviselői előtt az értekezletről kiadott alábbi közleményt:

„A Balkán-szövetség állandó tanácsa 1940 február 2, 3 és 4. én Belgrádban ülésezett. Az ülésen Görögországot Metaxas külügyminiszter, Romániát Gafencu külügyminiszter, Jugoszláviát Cincár külügyminiszter, Törökországot Saracoglu külügyminiszter képviselték. A szívélyes és bizalomteljes légkörben megtartott eszmecsere az alábbi egyhangú megállapításokra adtak alkalmat:

1. A négy állam közös érdeke a béke, rend és biztonság fenntartása Délkelet Európában. 2. Határozott az a szándékuk, hogy folytassák békés politikájukat, szigorúan fenntartva helyzetüket a jelenlegi viszályban, hogy Európának ezt a részét megőrizze a háboru megpróbáltatásaitól. 3. Együtt akarnak maradni a szövetség keretében, amely saját céljait követi és senki ellen sem irányul s közösen örködnek mindegyik állam függetlenségi jogának és nemzeti területének

megőrzésén. 4. Összintén vágnak arra, hogy a kibékülés szellemében, megértéssel és békés együttműködéssel tartsák fenn és fejlesszék ki a baráti kapcsolataikat a szomszéd államokkal. 5. Szükséges szorosabbá tenni s kifejleszteni a Balkánállamok közötti gazdasági és forgalmi kapcsolatokat s a szövetség keretében különösen az árucserét szervezve meg. 6. A Balkán-szövetség egyezményét újabb 7 éves időszakra meghosszabbítják. Az új időszak 1941. február 9. én veszi kezdetét. 7. A négy külügyminiszter elhatározta, hogy az állandó tanács legközelebbi üléséig, — amely 1941. februárjában Athénben lesz — szoros kapcsolatot tart fenn egymással.

A jugoszláv és román külügyminiszter pohárköszöntője

(Rador.) Cincár Markovics jugoszláv külügyminiszter vacsorát adott a Balkán-szövetség tagállamai külügyminisztereinek tiszteletére. A vacsorán a jugoszláv és a román külügyminiszter nagyfóntosságú pohárköszöntőket mondtak. Cincár Markovics jugoszláv külügyminiszter hangoztatta

Az erősebb

Irta: SZABÓ MARGIT

Virágos nagy kedvvel fűtyült végig az udvarán.

Szöke haja csomóson lobbant a hetykén félrevágott kis pörgekalapja alul vöröses homlokára.

Dohányos ünneplő kabátja nehéz kutya-szagot terjesztett maga körül a lassan szemelő szöke.

Vasárnap volt.

A korcsomából idehallatszott az ott maradt cimborák vig danája s Laji nagy kísértő csábítással a szívében, állt meg egy pillanatra, hogy odabillentse szárhegyig latyakos csizmáját a nótá ropogós dallamára.

Mellében feszültek az izmok, agya forró volt a tizlejes börtöl.

— Vissza, vissza! — löködött belé a gondolat s feszesre meredt eres halántéka. — A keservit! — lökte félre a kalapját. — Ha legény vönék még!

Lemondó pillantásába nagy rajongó szeretet vegyült, ahogy békélt szeme a házára nyílt.

Minden a régi, csak a menyecske új.

A zsindelek közül kékesen pipált a füst s a nyílt ajtón kiszaladó csirke szaga jó gyönyörűséggel juttatta eszébe a vacsorát.

Nyelt egyet belőle s lehalkított fűtytel módosan ment hátrább.

Benézett az istállóba, végigsimogatta kezét a lovak polyvás hátán.

— No, egyetek! — biztatta s nagy ma-

gabüszkeséggel, hangos csizmadöngetéssel vágott be a konyha nyílt ajtaján.

Szélesen dobálta le magáról a kabátot, mellényt s letelepedett az asztal mellé.

— Aggyonisten! — csapott az asszonya vállára — lithon vagyok!

— Látom! — bujt el durcás képpel az asszony a férje ölelésre lendülő karja alól. — Egyél, ha kell!

Laji megcsevegatta nagy fejét. Dühös falatokban nyelte a csirke husát s ökölnyi puliszkákat küldözgetett utána.

Jó pár napja már, hogy nem szerette a dolgot. Csendes a menyecske, mint a bezárt templom, csak vörösré sirt kék szeme széleit forgatja beszédes, tüntető sokasággal reá.

A Laji nagy kérdező szavakat kimondó nyelve hallgatott azóta. Tatárkoponyás fejébe sötétlen felhőzött a visszafojtott harag.

Nézte az asszonya megváltozott arcát s az utolsó három nap emléke fekete árnyéket huzott fűtytős kedvére.

Nehéz hallgatás telepedett a konyha füstös levegőjébe. Beteg őszi legyek zümögtek csak a kályha meleg világán előt.

Laji végighuzta zsiros száján a fehér inge ujját.

— A lovakat elláttátok? — próbált beszélgetni.

— Hátrajártál s láttad!

— Idesanyám hol van?

Tüzet fogott a menyecske fehér arca s apró, sárga kis lángok vibráltak kisírt szeme sarkán.

— Mennyit vallacc! Egyél, osztán mehecc vissza!

„DACIA”

RÉVÉSZ ERNŐ tg.-mureși főelárusító

ez évben

3 drb egyenként 1.000.000 lejes anexa nyereményt
fizetett ki.

„DACIA” helyi képviselője és árusítása: BIROU DE ZIARE KOVÁCS

a tagállamoknak a Balkánszövetséghez, mint a béke eszközhöz való ragaszkodását, felemlítette azokat a súlyos körülményeket, amelyek között ma Európa él. Ezek a körülmények a legnagyobb bölcsességre kötelezik a Balkán államokat, hogy megmentsék népeiket a háború nyomorúságaitól. A szövetség államai az európai viszály kezdetétől kifejezték azt az óhaját, hogy semlegesek maradnak azzal az egyetlen feltétellel, hogy épségük és függetlenségük nem tehető az események során vita tárgyává. Nagy örömmel állapítjuk meg, hogy békés törekvéseik jó eredményeket hoztak és derűlátással tekintenek a jövőbe.

Különös meglepetéssel teszem hozzá — folytatta a jugoszláv külügyminiszter, — hogy a szövetségen kívül álló két balkáni és dunai hatalomnak, Bulgáriának és Magyarországnak magatartása ugyancsak azonos a Balkánszövetség államai békés politikájával. Ez jogosít fel arra az őszinte reményre, hogy az igazi együttműködés szelleme végül is tartós feltételeket fog létesíteni a Balkánon és a Dunamederében élő összes népek boldog jövője számára.

Ezután méltatta Olaszország magatartását, hangoztatta, hogy a szövetség államai együttműködésben dolgoznak a béke és a kibékülés művén. Poharát a Balkán-szövetség tagállamai uralkodóinak egészségére ürítette.

Grigore Gafencu külügyminiszter köszönetet mondott a meleg fogadtatásért, méltatta a szövetség tagállamainak barátságát, — amelyet a mai idők még csak jobban elmélyítene. A Balkán szövetség a mai helyzetben Európa egy fontos területét képviseli és a tagállamok el vannak határozva, hogy megvédik legfőbb javukat, szabadságra, egységre és nemzeti területre való jogukat, magatartásuk békés, ellenez minden támadást és óhaját, hogy országaik területét megvédjék a véres eseményektől.

A külügyminiszter ezután a szomszéd

népekről beszélt.

— Azt a vádat emlegették a Balkán-szövetséggel szemben, hogy egyes szomszéd-államok ellen irányulna. Annál kevésbé irányul ellenük, hogy tekintettel területi jellegére, érdekeire és céljaira, inkább magában foglalja azokat is. Éppen ezért örömmükre szolgál valahányszor szomszédaink bizonyítékát adják, hogy megértik ezeknek a kapcsolatoknak alapjait.

— Jogosan emlékeztetett ön, miniszter ur, arra a közös óhajunkra, hogy bizalmi kapcsolatokat létesítsünk Bulgáriával. Hozzáteszem, hogy mindnyájan nagyraértékeljük a bulgár kormány fejének azokat a szavait, amelyek hangsúlyozták a balkáni közösség érdekeit és parancsait tiszteletben tartó akaratát. Az ilyen szavak közelebb hozzák a béke napját és megerősítik azt a meggyőződést, hogy egy olyan szövetség, mint a miénk kiszélesített keretében, a szomszédok

Dr. Wild Endre beszámoló brazíliai élményeiről.

— febr. 9

Még mindig élénken előttünk áll dr. Wild Endre plébános rokonszenves alakja, a mint az oltár előtt misézett vagy végigment az utcán, mosolyogva köszöntve a rövid itt tartózkodása alatt megismert jóismerőseit. Dr. Wildet, amint ismeretes, Aradról helyezték Kézdivásárhelyre, alig töltött el azonban közöttünk néhány hónapot, utja innen is továbbvezetett. A Rómából kapott sorait annak idején kövöltük is a Székely Ujságban, most pedig Braziliából írt levelet, érdekes sorokban számolva be az ottani élményeiről.

Dr. Wild Endre néhány hónappal ezelőtt utazott Braziliába, hogy ottlakó rokonait meglátogassa. A lelkész szerencsésen meg is érkezett Braziliába, ahonnan sűrű levelek

közötti összes kapcsolatok barátságos módon rendezhetők. Utalt ön miniszter ur Magyarországgal való kapcsolatainkra is. A dunai béke szomszédos a Balkán békéjével és helyes okoskodás, hogy a békének és közeli zedésnek az a politikája, amely mostanig a Balkán négy államát csoportosította, hivatott arra, hogy más szerencsés eredményeket is hozzon. Így ön sohasem titkolta érdeklődését a Magyarországgal való bizalmi kapcsolatok fejlődése iránt, ön tudja, hogy ebben a tekintetben mindig teljesen egyetértettünk és szoros egységben voltunk. Tudva a szavak értékét és az idők súlyosságát, csak annak a mély meggyőződésnek kifejezésére szorítkozom, hogy a dunai kérdésekben épp úgy, mint a Balkán kérdésekben, lehetséges területi megengedések keretében megtehető formulákat találni, hogy kibékítsük egymás között az egymás mellett élő népeket és baráti közelségbe hozzuk a szomszéd államokat. Ez annál lehetségesebbnek látszik, ezeknek a népeknek közös történelme, amely sok ellentétet is vetett közéjük, viszont számtalan érdek, rokonsági és rokonszeny kapcsolatot is létesítették, s mind világosabban közös és együttműködő küldetést ad nekik örökségül.

A külügyminiszter hangoztatta ezután, hogy a Balkán szövetség nem irányul senki ellen és örömmel vesz minden a megértésre irányuló jelet. Ezért nagyraértékeli Olaszország politikai és erkölcsi magatartását, amely megengedezik a tagállamok békére, rendre és biztonságára irányuló törekvéseivel és egyben hangsúlyozza Olaszország és a Balkán közös érdekeinek fontosságát.

ben számol be a tündéri szépségű országban látottakról.

Legutóbbi levelében a következőket írja:

Egy éjjel hálószobában elmentünk San Paoloba. Ott megnéztem a Butantan-intézet kigyófarmját. Mindenütt jól elő volt készítve az utam és mindenütt különös figyelemmel mutattak be mindent. Azt itt láttam, arról érdemes volna rádióelőadást tartani. Vezettem egy csörgőkigyót mutatott be többek között. Nyakán fogta, kinyitotta száját, ki fecskendezte mérgét — elég volna 1000 ember azonnali megölésére — azután kihúzta a méregfogát és nekemadta a csörgő farkát. Őcsém ezután borzasztó nagy mosakodást rendeztetett velem. San Paoloban magyarokkal találkoztam és a magyar vendéglőben kolozsvári káposztát ebédeltem. Végül cu-

— A korcsomába?

— Oda! Uccse töröcc mán vélem.

Laji összeszorult torkán visszabuggyant a friss hideg víz. Nagy zajjal koppant a csupor pléhe, ahogy odavágta az asztalhoz s az asszony piros szőties melénye után kapott. Lángoló szeme belemeredt az arcába. Fogta durván a keményhúsu korját.

Félesztendő házassága emlékei, mint gonosz kis manók, lejtettek táncot lisztuló agya előtt.

Lelke úgy teregette a múltat, mint hiu leány a színes, himeskendőt.

Erzsókot látta benne mindenütt.

Legelőbb, mint leső fehér leányt. Utána az engedelmes, szerelmes asszonyát. Most? Most a gyűlölettel vibráló szemét, ahogy farkasszemet nézett vele.

„Nem töröcc vélem!” — zugolt a viszhang valahol a lelke mélyén.

Megrázta az asszony kövérkés testét.

— Neked mi a bajod Erzsók!

— Semmi!.. lithagylak!

Ködös lett a korán szürkülő alkony Laji szeme előtt.

Lankadt vaskezeének szorítása felszabadultan villantotta ki az asszony fehér husát.

— Engem? — kérdezte nagy szemekkel — Oszlán mi a kifogásod ellenem?

— Ellened semmi! — indult meg az asszony ajka s mint feltört zsílip omlott belőle a napok óta felhalmozott szótömeg — Anyád nem kell! Érted e, hogy nem kell! Ökemivel nem ülök egy fedél alatt!

Részeg legények énekeltek az utcán s

az erdőből lehallszott már a csorda vidám kolompja.

Laji feszült agya halványozva fogta fel a falu békéjének esti zaját.

Zugott, bőgött minden körülötte.

— Ugy?... Idesanyám... — kacagott keserűen — Tuddad, mikor hozzám jöttél, hogy vélem van s mit akarsz most te véle?

— Semmi! — dacolt a menyecske.

— Te válassz!.. Vaj ökeme, vaj én!

Olyan merev, konok elhatározás ült görbült szája végén, hogy hideg szaladt végig tőle a Laji hátán.

— Erzsók tel... Ne bomoj. Ökemié még a ház s itt kell, hogy maragyon. Érted e, hogy úgy vót megírva még tavaj a jegyző ur előtt.

— Más gyermeke es van, s meny nyen oda!

— Én vállaltam a tartását, érted e? — emelkedett a Laji hangja, mint a skála,

— Idesanyám itt marad!

— Akkor én menyek!

Megrándult a Laji teste, mint a horogra futoit hal.

— A keserves mindenségedet!.. Itt maracc, mel nem engedlek!

Felemelt ökle fele utján hullott le visszadöndülve mellére, mint a lecsapott bárd. Meglebbent a lámpa sárgás fénye s felcsapódva világított rá a küszöbön anyja pergamenszínű arcára.

Laji rámeredt az ünneplő szoknyájára.

Bolond, kósza gyermekemlék szaladt szívébe a szakadozó barna — rojlos nagy-kendő láttára.

Nézte, nézte semmit nem látó szemekkel s nem felelt az anyja öreg, fakó hangjára. Mihályné végighúzta ráncos kezét a fia tüzelő homlokán.

— Mennék, fiám! — ismételte — ki tudja hányszor már... En elmenyek!

Tarkacsikos kis átalvelője megmozdult egy kicsit görbe hátán, ahogy fejére igazította a fekete kendőt.

— No, aggyonisten!.. Miattam ne veszekgyetek!

Várakozó arca visszanezett még a testéből szakadt életre, aztán lassan lebotorkált a küszöbön.

— Aggyonisten! — nyögte utána Laji. Agyában vadul kergették egymást a gondolatok

— Idesanyám este van! — akarta kiáltani. — Gyűjjék vissza! — de béna nyelvvél hallgatta, hogy halkulnak csoszogó lépései a híg sárban s halkan kattan utána az u'ca-köpu.

Erzsók várt. Egy pillanatig ráragyogott az ura merev arcára, azután az örökasszony diaealmaskodó győzelmével perdült hozzá.

Odatörülte puha, meleg testét.

— Menj! — lökte meg durván Laji —

— Eriggy a mindenedet!

Megállt a küszöbön s kutaiva bámult az országot messze kigyózó sáros útjára.

Nézte, hogy távolodik rajta az öregasszony kis fekete alakja; hogy vész bele lassan az estébe s nehezen, feketén uszott utána a lelke.

Finom köd szifált le az erdő felől s tarkarón borította be az országot.

A nyugvó falu felett, mint örök irgalom, terült el a csend,

kornád levélével öblögettem a torkomat, ami egy malomban előtűnt frissen sajtoltak ki Jobb a mustná, Garapa a neve.

A háboru szele

Meghívtak egy ültetvényre megnézni a virágzó ananászokrokat. Ugyanott cukornád és banán is terem áthatolhatatlan sűrűségben. A banántörzsek 4 méteresek, egy-egy fűt olyan nehéz, hogy nem tudtam elvinni. Voltam egy beteg mulatt asszonynál és eltemettem egy portugálurint. Itt az a szokás, hogy a papot autóval elviszik a halottas házhoz. A koporsó körül egész rőzsnerdő volt. Miután elvégeztem a szertartást, ismét beleültettek az autóba és hazavitték. A rokonosság pedig felpakolta a halottát egy gyászautóra, mindannyian autóba ültek s kivágtatták a temetőbe, ahol az asszonyt szertartás nélkül elföldelték.

A háboru szele idáig is eljutott. Kezd drágulni minden, főképpen az iparcikkek. A munkások szervezkednek és kivitták a heti 2500 lejnek megfelelő munkabért. Pedig az ebédjük nem kerül többbe otthoni pénz szerint naponta 10—12 lejre. A marhahús megdrágult 1 lejre. Most 14 lej kilója, A villamos bárhova 3 lejbe kerül,

A brazilai iskolák

Benn voltam a zárdában, ahová Wild Lillike jár és elismerem, hogy igen szép rend van az iskolában, minden ragyogó tiszta és kedves. Az utcáról nagy vaskapu lehet bemenni, mellyel szemben van a lourdesi barlang. A barlang ki van rakva ametiszt kristályokkal, kagylókkal s az előtte levő medencében tropikus vizinövények között arany halak uszkálnak, körülötte tarka madarak, kolibrik röpködnek. Az egész udvar csupa virág, a falakra felkuszlik a glicinia és egész hosszú lúgast árnyékol be.

Az árukvitel föllendült s különösen sok fagyasztott húst, bőrdot, cukrot, rizst, kávé, mandiocca lisztet és dohányt raknak be éjjel nappal a hajókba. Őcsém már negyedik hete uton van, az ország belsejében, én pedig házigazdammal, Neis kanonokkal állandóan kirándulok. A kanonoki lakás és a templom a püspöki fiúarhához kertjében van. Kétszázötven derék fiu lakik itt az iskolatestvérek vezetése alatt. Van elemijük, gimnáziumuk, nagy modern nyomdájuk, van mozaik gyárjuk, lakatos, asztalos és bádogos műhelyük, zenekaruk és hatalmas tropikus kertészetük. Maguk sütik a kenyeret, mosógépekkel mosnak [itt mindennap van mosás], javítják a ruhákat. Az épülettömb 2 emelet magas.

Az idő állandóan szép, 22—26 fok a meleg s még nincs kánikula. Már eszünk zöld kukoricát, földi epret, őszibarackot, zöld babot és friss füget, szőlőt diót, fejes salátát, kalerábét és olyan piros almát, a melyből 3 darab egy kiló. Disznóvágás is volt, friss kolbász és sonka, meg görögdyne.

Az interiorba meghívást kaptam a szemintáriumba (S. Loppodo), ahol 500 növendék tanul. Nyolcszázholdas birtok közepén egész kis városban laknak. Van itt minder, amit a trópusok alatt föl lehet lelteni. Van mindenféle iskolájuk, laboratoriumuk, botanikus és gazdasági kertjük, kigyófarmjuk tehenészetük és disznóhizlalójuk. saját, vágóhidjuk, malmuk s a cukornádtól a banánig mindenféle gyümölcsük, van saját rádióállomásuk (itt a rádió nem monopolium) és olyan szertáruk és muzeumaik, amelyek vagyont érnek.

Ta'álkozás egy kézdívasárhelyi származásu orvossal.

Kiránduláson vagyok az Interiorban, ahová maga a püspök hívott meg. Itt él az ő 87 éves édesanyja és 18 testvére. Az ő vendégük vagyok. Néhány nap mulva azonban visszamegyek Porto Alegrebe. Porto Alegretől az ut idáig olyan, mint a Bihar, vagy a Comandó: fenyő helyett azonban pálma, banán, narancs, kenyérfű és még vagy 240féle fa van. Nem tudok betelni a szépségükkel. Egy 40 m. mély folyón keresztül jöttem kompon. A parton éppen halásztak. Nagy horoggal 1 óra alatt 140 drb. halat fogtak. Mindenik megvolt 2—3 liós. Itt találkoztam Hegedűs dr. orvossal, aki Kézdívasárhelyen született, apja ott törvényszéki bíró volt. Hegedűs aztan rögtön bevezetett egy hármashobás, erkélyes lakásba, fürdővel, vízvezetékekkel, villannyal s rendezett hétérszagra szóló vacsorát, vagy három száz színes madár ült a nagy fákon és éne-

1/4
sorsjegy
200.-
lei.

Új játékterv!

Minden hónap

15. és 18.-án huzás!

Havonként 1 drb. 8.000.000 és 21 drb. 1.000.000

főnyeremény!

Nyeremények végösszege havonként 81.000.000

1/4
sorsjegy
200.-
lei.

keltek, éjjel a fülemülék, nappal a kanárik s jöttek a színes pillangók, alig győztem őket étterrel locsolni.

Ahol a narancsokban a disznók turkálnak...

Örülnek, ha mindyájan látnak, amit én látok: a parnai fenyő-karácsonyfákat s eljöttek volna az éjjeli misére, amikor az áldozók miatt csak fél kettőkor lettem készen. Nyitott ablaknál egy lepedővel takaróztunk, a korszón az aszfaltban meglátszik a cipősarok nyoma december 30-án. Ugyanakkor halljuk a rádióban, hogy befagyott a Duna s esszük a jégbehűtött görögdyne, hogy valamit mi is kapjunk a téiből.

Itt úgy áll rakáson a gyümölcs, mint otthon a káposzta a piacon. Már 14 féle banánnal ismerkedtem meg ki tudom venni a kosárból a legjobbat. Aki nem járt Braziliában, az nem tudja, hogy miképpen nézhetett ki a paradicsom. Egy körte vagy citrom 5 éves korában akkora, mint nálunk egy 30 éves akác s olyan virágoskertekben járhat az ember, hogy szédül a színek és illatok pompájában. Néha egész házakat befut a piros és lila virág s úgy csüng alá, hogy a méhek és lepkék meg a kolibrik kilószámra vihetik a mézet. A méz ára városban 12 lej, vidéken 6—8 lej kilója.

Brazília olyan nagy, mint Európa Lisabontól Moszkváig. Amerre jártam, mindehütt gyűjtöttem s már két ládára való muzeum anyagom van. Egy helyen láttam 40 különböző muskátli fajtát. De a legcsunább volt, mikor a lovakat a dracéna kereteshhez kötötték s narancsvirágot szedtek teának, az érett narancsban pedig a disznók turkáltak. Az áruház kertjében 100 fajta dália virágzik, némelyik 22 cm átmérőjű. Hihetetlen színpompa. Ablakom alatt 70 rőzsafajta illatozik. Nem győzőm kergetni a legyeket és a bogarakat, amelyek e levél írása közben idelátogatnak. Azért bocsánatot kérek, hogy abbahagyom és flittelek.

SZÍNHÁZ

Megnyitó előadásul
KÉK NEFELEJTS

Kedden, febr. 6 ikán kezdette meg Kozma Battyán színtársulata 12 napra tervezett előadásait. A legutóbbi színiévad meleg estéire még sokan gondolnak, így nem csoda, hogy a közönség újból nagy szeretettel fogadja a színtársulatot párfogásába. Egyébként a társulat a már ismert tagokból áll.

Megnyitó előadásul Jenei és dr. Szócs Ervin operette, a Kéknefeletts ment. A darab már annyiban is érdekelt minket, hogy annak muzsikáját a kézdívasárhelyi származásu Szócs Ervin írta. Nem is csodoltunk a darab értékében. Mesés zövése és fülbemészó, kellemes zenéje biztosítja a darab sikerét. A szerepek is jó kezekben voltak.

Szerdán Kodolányi János világhírű színműve: Földindulás volt színen. A megrázó történet szereplői kitettek magukért. A közönség sokáig a halása alatt volt a darabnak.

Csütörtökön este Karácsonyi Benő és Schreiber Ernő nagyszerű vig operette. Rut kis kacsa, tegnap pedig Szilágyi Lajos operette: Szomorú a nyárfa erdő vonzott nagy közönséget.

Mind négy estén telt ház előtt játszóttak színészeink, akik közül sok tapsot kaptak H. Földes Bertá, Balogh Julia, Rajna Baba, Vörösmarti Lili, és Gróza Böske, a férfiak közül Battyán, Kozma, Karácsonyi, Badoczy és Solty.

(Hetli műsor a 4-ik oldalon)

HIREK

-1940.
február
10.

'SZÉKELY UJSÁG'

(egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal)
társadalmi és közgazdasági hetilap

Liba bá'

Egyik reggel a Cs. raátoni utcán mentem végig...

A kanyarodónál fekvő emeletes ház szomszédságában valami zümmögő hangok ütődtek a fülemhez.

A kíváncsiság sokszor emésztő, a lekelődés is ellenkezik az illem szabályaival, de mégis meg kellett álljak, mert olyannak voltam a szemlélője és fülölője, ami ritkán adódik elő ebben a buval bélelt világban.

Egy magas, piros pozsgás ur beszélgett a libájával. Ne értsenek félre, nem olyan fajta libáról van szó, aki szoknyát visel és legtöbbször azt szokták rámondani a fölényeskedő, városi férfiak: „Nézz oda, mint adja a bankot ez a bu'a falusi liba!”

A történetünk hőse a libáknak abból a fajtájából való, melyek egykor megmenetltek a Capitoliumot. A helyzete is férfiasabb. Guvár. Életkora 9 év és jelenleg nagy beciben áll a magas urnál, aki sokszor elgűgyög vele.

A mostani esetenél is éppen e zümmögésbe menő gűgyögés vonta magára a figyelemem.

Ilyen párbeszédet hallottam leperegni a kettőjük között:

— Jó reggel liba bá'/ Hogy aludt liba bá'?

— Gi—gá—ji—já! — felelt a liba a gazdájának. (Valószínűleg azt mondotta: Jól, nagyon jól! Hát kied is gazdám?)

Egy percig csend, majd pedig:

— Na liba bá', jőjön kísérjen el!

Azzal a magas ur nyitotta is az ajtót.

Kilépett a kapu az u'cára.

A liba a nyomában. Nagy begyesen.

Az ut 30—40 lépésnyi távolság lehetett a ritkos bódéig, ahol a magas ur a napi adagját szokta beszerezni. Most is oda ment. A liba u'ána. Mint minden ilyen alkalommal.

A vásár után a magas ur megfordult. A liba hasonlóan.

És bevonult a kapun. Vissza az udvarba.

Még hallottam a magas ur szavát, amint bucsuzott:

— Na Isten vele, liba bá'! Köszönöm, hogy elkísért, liba bá'.

Én

— Evangelikus istentisztelet lesz vasárnap, február 11 én d. e. fél 11 órakor a ref. bérpato'a gyűléstermében. Predikál Máthé János brassói evangélikus lelkész. A terem fűtve.

— A délutáni vonat viszi a postát. Tájékoztatásul közöljük, hogy a napi postát Sepsiszentgyörgy-Brassó felé a délután 2 óra 50 pkor induló vonat viszi. Szóval nem az esti vonat, mint eddig volt.

— Halálozások. Kampós József oklev. középiskolai tanár, magántisztviselő Brassóban 64 éves korában meghalt. Az elhunyt

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca.